

अनलापि व्यजायतेत्यनेन कश्यपस्याष्टानामपि पत्नीनां संतानान्युक्त्वा स्ववंशप्रदर्शनायाह ॥ विनताचेत्यादि ॥ शुकीपौत्री शुकीपुत्रीनता ॥ तस्याविनतापुत्रीत्यर्थः ॥ सु
रसाकद्रूश्चनाम्नासुते ॥ ३१ ॥ नागसहस्रं पन्नगसहस्रमित्यर्थः ॥ अतो नोक्तेन विरोधः ॥ ३२ ॥ श्येनीपुत्रमिति ननु ताम्नापुत्र्यौ शुकीश्येन्यौ सा श्येनी शुकीपौत्री पुत्रस्यारुणस्य
कथं भार्येति चेत् ॥ तत्संतानपरंपरापतिता अन्यैषा श्येनीत्यदोषः ॥ विधिनिषेधयोर्मनुष्याधिकारत्वाद्वा ॥ ३३ ॥ वाससहायः वासस्थाने सीतारक्षणे सहायभूतः ॥ यदीच्छसि उक्तार्थ

सर्वान्पुण्यफलान् वक्षाननलापि व्यजायत ॥ विनता च शुकीपौत्री कद्रूश्च सुरसा स्वसा ॥ ३१ ॥ कद्रूनागसहस्रं तु विजज्ञे धरणीधरान् ॥
द्वौ पुत्रौ विनतायास्तु गरुडोऽरुण एव च ॥ ३२ ॥ तस्माज्जातो ह मरुणा त्संपाति श्वममाग्रजः ॥ जटायुरिति मां विद्वि श्येनीपुत्रमरिंदम ॥
॥ ३३ ॥ सोऽहं वाससहायस्ते भविष्यामि यदीच्छसि ॥ सीतां च तातरक्षिष्ये त्वयि याते स लक्ष्मणे ॥ ३४ ॥ जटायुपंतु प्रतिपूज्य राघवो मुदा
परिष्वज्य च सन्नतो भवत् ॥ पितुर्हि शुश्राव सखित्वमात्मवाजटायुषा संकथितं पुनः पुनः ॥ ३५ ॥ स तत्र सीतां परिदाय मैथिलीं सहेव ते
नातिबलेन पक्षिणा ॥ जगाम तां पंचवटीं स लक्ष्मणो रिपून् दिधक्षन्सवनानि पालयन् ॥ ३६ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आदिकाव्ये
आर० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ५५ ॥ ततः पंचवटीं गत्वानानाव्यालमृगायुतां ॥ उवाच लक्ष्मणं रामो भ्रातरं दीप्ततेजसं
॥ १ ॥ आगतास्मयथो द्विष्टयद्देशं मुनिरब्रवीत् ॥ अयं पंचवटीदेशः सौम्यपुष्पितकाननः ॥ २ ॥ सर्वतः श्वार्यतां दृष्टिः कानने निपुणां त्यसि ॥
आश्रमः कतरस्मिन्नो देशे भवति संमतः ॥ ३ ॥

मिति शेषः ॥ तदेवाह ॥ सीतामिति ॥ त्वयि याते मृगयाद्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परिदाय रक्षणार्थं जटायु
पतिशेषः ॥ परिधायेति पाठे परिवार्येत्यर्थः ॥ ३६ ॥ इति रामाभि० वा० आर० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ व्यालः श्वापदसर्पयोरितिकोशः ॥ मृगाहरिणाद
यः ॥ १ ॥ यं देशं मुनिरब्रवीत् यथोद्विष्टं तद्देशमागतास्मेत्यन्वयः ॥ २ ॥ दृष्टिश्चार्यतां प्रेक्ष्यतामित्यर्थः ॥ निपुण आश्रमोचितदेशज्ञान इति शेषः ॥ संमतः सीताया इति शेषः ॥ ३ ॥